KURTULUŞ SAVAŞI HİKÂYELERİ

Hasan Erdem

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1852
ÇOCUK / GENÇLIK: 31

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-308-2

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Öznur İzgi

Sanat Yönetmeni: Atölye Balık, M. Ahmet Demir

Kapak Tasarımı: Atölye Balık, Aybüke Büşra Mumcu

Dizgi-Mizanpaj: Atölye Balık, Aybüke Büşra Mumcu

Resimleyen: Atölye Balık, Damla Koçak

Baskıya Hazırlayan: Damla Acar, Ceyhun Durmaz

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı ve Cilt: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2022

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

HASAN ERDEM

1961 yılında Tekirdağ'ın Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Eskişehir'de tamamladı. Askerlik görevinin ardından Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Hâlen Bursa'da yaşayan yazar, emekliliğin ardından yıllardır üzerinde çalıştığı tarihî roman yazımına yöneldi. Bilhassa Balkanlardaki Türk akıncılarını konu edinen romanları geniş kitleler tarafından beğenilerek okunmaktadır.

Yazar; 2021 yılı Ayvaz Gökdemir, Türk Ocakları Edebiyat Armağanı'na layık görülmüştür.

Eserleri:

- Şar Dağının Kurtları, Ötüken Neşriyat, 2015 (3. Baskı)
- Argos Kalesi, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- Kızıl Atın Süvarisi, Ötüken Neşriyat, 2014 (3. Baskı)
- Balkan Şahini, Ötüken Neşriyat, 2017 (2. Baskı)
- Otranto 1480 Mahşerin Son Atlısı, Ötüken Neşriyat, 2016 (2. Baskı)
- Atilla'nın Kalkanı, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- Atilla'nın Kargısı, Ötüken Neşriyat, 2018
- Atilla'nın Kamçısı, Ötüken Neşriyat, 2019
- Tarihimizden Hikâyeler, Ötüken Neşriyat, 2019
- Tarihimizden Hikâyeler-Bozkurt, Ötüken Neşriyat, 2020
- Tarihimizden Hikâyeler-Islık Çalan Oklar, Ötüken Neşriyat, 2020
-Malkoçoğlu, Ötüken Neşriyat, 2021

HİKÂYELER:

10 **İzmir Kan Ağlıyor**
18 **Topkapılı**
30 **Namus ve Bayrak**
44 **Kara Fatma**
52 **Malgaç Baskını**
61 **Yıldırım Kemal**
74 **Şahin Bey**
84 **Kartal Pençesi**
90 **Kürsüdeki Kadın**
99 **Yalnız Kahraman**
105 **Çiğiltepe**

Asya bozkırlarından,
Yiğitler doğuran obalardan,
Gelip Anadolu'ya Oğuz Kağan'ın ruhu
Mustafa Kemal Atatürk olarak dirilmişti.
Bu onur, kurt kanı taşıyan
Türklere verilmişti.
Hey oğul heyy!
Sen büyüyesin diye
Bir kula boyun eğmeyesin diye…

Osman Aktaş / Bir Yaratılış Efsanesi / Ötüken Neşriyat

İZMİR KAN AĞLIYOR

15 Mayıs 1919

İzmir

Sabah saatleriydi. Parlak mayıs güneşi İzmir Körfezi'ne hâkim Kadifekale'nin üzerinden yükseliyor, binaların kırmızı kiremitli çatıları pırıl pırıl parlıyor, balık ve yosun kokan sakin denizin yumuşak dalgaları kıyıyı okşuyordu.

Ezelden beri büyük bir liman şehri olan İzmir'i merkezden çevreleyen körfezde hilal şeklinde dizilen İngiliz, Amerikan, İtalyan ve Fransız savaş gemilerinin koruması altındaki Yunan silahlı kuvvetlerinin askerleri; Pasaport'a yanaşan Patris ve Atronitos isimli savaş gemilerinden inip karaya ayak basmaya başlamış, Temiastokles gemisi ise Yunan 5. Piyade Alayı'nı Punta iskelesine indirmiş, sabahın serin sakinliği bozulmuştu.

Haçlı emperyalizminin uşakları gemilerden rıhtıma çıkarken İzmirli Türkler evlerine kapanmış, sevinçten etekleri zil çalan, kara cübbeli, kara sakallı İzmir Metropoliti Hrisostomos Kalafatis ile Yunan çıkarmasını karşılamak için evlerini

TOPKAPILI

Çanakkale'de yazılan destana, dökülen onca kana, verilen binlerce şehide rağmen Osmanlı Devleti; Birinci Dünya Savaşı'nda yenik sayılmış ve 30 Ekim 1918 Mondros Antlaşması ile silah bırakıp düşmana teslim olmuştu. Osmanlı başkenti İstanbul, 13 Kasım 1918'de İtilaf Devletleri tarafından işgal edilmiş, İstanbul'un önemli ve stratejik noktaları kontrol altına alınmış ancak idareye el konulmamıştı.

1919 yılı mayıs ayının ilk günleriydi. Madam Kasabyan'ın üç katlı evinin önüne gelip duran Topkapılı Cambaz Mehmet'in içi içine sığmıyordu. Dudaklarında mutlu bir tebessüm bulunan Mehmet başında eğri duran fesini düzeltti, usulca kapıyı çalıp geri çekildi. Mustafa Kemal Paşa'nın annesi Zübeyde Hanım ve kız kardeşi Makbule Hanım ile birlikte kaldığı Şişli'deki evin kapısını açan Cevat Abbas Bey, "Paşa sizi bekliyor Mehmet Bey." dedikten sonra Topkapılı'yı içeri aldı.

Mustafa Kemal Paşa; Çanakkale Savaşlarında emrinde bir er olarak görev yapan ve kendisine verilen en tehlikeli görevleri kusursuzca yerine getiren eski **tulumbacı** ve kabadayı Mehmet'i, başarılarından dolayı **manga** komutanı yapmıştı.

Serin holü geçen ve üç katlı binanın giriş katındaki çalışma

Tulumbacı: Osmanlı Devleti'nde asker veya sivil itfaiye görevlisi için kullanılan unvan.
Manga: On kişilik asker birliği.

NAMUS VE BAYRAK

Yüzlerce yıl dünyaya adaletle hükmeden Osmanlı Devleti Cihan Harbi'ni kaybetmiş, 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi ile Anadolu'nun birçok yeri gibi Maraş da 22 Şubat 1919'da İngiliz kuvvetleri tarafından işgal edilmişti. Maraş'a giren İngiliz kuvvetlerinin arasında çok sayıda Cezayirli¸ Tunuslu ve Hintli Müslüman asker bulunduğu için, işgal sırasında ve sonrasındaki günlerde şehirde büyük olaylar meydana gelmemişti.

Maraş'ın İngiliz işgali sekiz aydan fazla sürmüştü. Şehirde yüzyıllardır huzur içinde yaşayan yerli Ermeniler bunu unutmuşlar ve işgali fırsat bilip azgınlaşarak Türklerden intikam alma hevesine düşmüşler, bir araya gelip işgal komutanlığına başvurmuşlar ve memnuniyetsizliklerini İngilizlere bildirmişlerdi. İngilizler; intikam çığlıkları atan Ermenilerin bu tahriklerine kapılmamış, şehirde tansiyonun yükselmesine sebep olabilecek olaylara izin vermemişti.

Neticede İngiliz işgali 29 Ekim 1919'da sona ermiş, İngiltere; Fransa ile yaptığı Suriye Antlaşması'nın hükümlerine uygun olarak Maraş, Antep ve Urfa'dan çekilmiş, onların yerine Fransız kuvvetlerinin öncüleri Şeyhadil Mezarlığı'na uzanan yoldan şehre girmiş, aralarında bir Ermeni alayının da bulunduğu Fransız askerleri yerli Ermeniler tarafından büyük bir coşku ile karşılanmıştı.

KARA FATMA

Parlak ağustos güneşi kurak toprakları yakıp kavuruyordu. Büyük bir süvari grubu geniş düzlükte atlarını dörtnala koşturuyor, onlarla beraber arkalarından bir toz bulutu yükseliyordu. Grubun önünde at koşturan ve Sürmeli köyü görüş mesafelerine girince yağız atının dizginlerini kasarak duran Kara Fatma, sağ elindeki siyah kamçıyı kaldırıp **müfrezesini** durdurdu ve etrafında toplanan sadık savaşçılarına kısa bir konuşma yaptı.

- Sakarya Savaşı'nda perişan edilen Yunan işgal kuvvetleri aylardır Afyon ve civarında yığınak yapıyorlar. Bizim ordumuz da hazırlıklarını tamamlamak üzere. Burası Yunanlıların son durağıdır. Millî Mücadelemizin son büyük savaşı bu topraklarda verilecek ve milletimizin kaderi bu topraklarda belirlenecektir. Sakinleri tarafından boşaltılan köyde Yunan askerlerinin **mevzilendiği** bilgisini aldım. Köye girecek, baskın beklemeyen düşmana saldıracak, şaşkınlıklarından faydalanıp öldürebildiğimiz kadarını öldürecek ve hızla geri çekilecek, Kuştepe eteklerinde toplanacağız.

Müfrezesinde kırkın üzerinde kadın savaşçı bulunan esmer tenli, kara kaşlı, kara gözlü, tepeden tırnağa siyahlar giymiş

Müfreze: Türlü askerî görev ve hizmetlerin yapılması amacıyla küçük birliklerden, belli bir kuruluşa bağlı kalmadan geçici olarak oluşturulan grup.
Mevzilenmek: Bir askerî birliğin yeri veya bu birlik tarafından ele geçirilen bölgeye yerleşmek.

MALGAÇ BASKINI

- Gelen vaaar!

Gözcünün uzak tepelerde yankılanan sesiyle öbek öbek oturan **zeybekler**, tüfeklerini kapıp ayağa fırladı ve ona doğru koştular.

Göğün parlak mavisi altında, başını öne eğmiş yorgun atının üstünde Madran Dağı'nın dik eğimli yamacını tırmanan süvari; kocaman kayaların etrafından dolanınca üzerine doğrultulmuş demir namluları gördü.

- Tüfeklerinizi indirin, Hüseyin Efe'ye haber getirdim.

Zeybeklerden biri gelen süvariyi tanımıştı. Genç zeybek, Kıllıoğlu Hüseyin Efe'ye doğru döndü.

- Bu gelen atlı, Yörük Ali Efe'nin habercisi Koca Ahmet'tir efem.

Yamacı tırmanan Koca Ahmet; eli silahlı, göğüslerinde çaprazlama fişeklik dizili zeybeklerin arasına girince elini kalbinin üstüne götürüp sağa sola selam verdi.

- Belim kopacak gibi ve bütün kemiklerim ağrıyor. Öldüm vallahi! Ne atımda hayır kaldı ne de bende. Müsaade buyurursanız yere ineceğim.

Zeybek: Batı Anadolu efesi.

YILDIRIM KEMAL

Temmuz ayının son günleriydi. Vakit gece yarısına yaklaşıyordu. Yağız atları ile bütünleşmiş otuz beş süvari, Süvari Grup Komutanlığı karargâhına fırtına gibi daldı ve güneşten rengi solmuş çadırların arasından yıldırım gibi geçti.

Karargâh subayları ile birlikte çadırının önünde oturan Fahrettin Paşa, önlerinden geçip giden atlıları gözden kaybolana kadar izledikten sonra hayranlık dolu bakışlarını yanında oturan subaylarına doğru çevirdi.

- Maşallah yiğitlerimize, her biri yaman süvari! Grubun önünde yıldırım gibi at süren süvariyi tanıyabildiniz mi?

Bembeyaz dişlerini göstererek gülümseyen Yüzbaşı Nail; uzun boylu, iri yapılı Fahrettin Paşa'ya doğru döndü.

- Paşa'm, bunlar İkinci Süvari Tümeni'nden İzmirli Teğmen Kemal ve adamları. Yeni bir akından dönüyorlar.

- Rüzgârla kimse yarışamaz ama bu süvariler yarışıyor. Öyle hızlı geçtiler ki tanıyamadım. Bu son derece cesur ve ateşli genç teğmen iki yıl önce karşıma çıkmış ve boş oturmaktan sıkıldığını, Yunan hatlarının arkasına sarkıp ani baskınlar düzenlemek istediğini söylemiş, bunun için kendisine otuz adam verilmesini istemiş; ben de bu isteğini uygun bulup kendisine izin vermiştim. O yeni yetme, acar teğmeni unutmak müm-

ŞAHİN BEY

1066 yılında Selçuklu Sultanı Alp Arslan, Emir Gümüştekin ve Emir Afşin'i Anadolu içlerine akına göndermişti. 1067 yılında Emir Afşin; Fırat Nehri'ni geçmiş, Antep'in kuzeybatısındaki Karadağ'da karargâhını kurup bölgede fetihlere girişmiş, tarih boyunca önemli bir merkez olan Antep'i Selçuklu topraklarına katmıştı.

Anadolu'ya bir sel gibi akan Moğolların istilası ile yakılıp yıkılan kent, daha sonra Dulkadiroğullarının ve Memlûklulaların eline geçmiş, Yavuz Sultan Selim döneminde Mercidâbık Meydan Savaşı'ndan sonra Antep ve civarı Osmanlı İmparatorluğu'nun yönetimine girmişti.

O tarihten sonra yüzyıllarca özgür yaşayan şehir halkı; önce İngilizlerin, sonra da 1 Nisan 1919 tarihinde Fransızların işgaline şahit olmuştu.

1919 yılı aralık ayının ortalarıydı. İşgal altındaki İstanbul'da yağmurla karışık soğuk bir rüzgâr esiyordu. Boylu boslu, sağlam gövdeli ve çok yakışıklı bir adam olan Mehmet Said, **Harbiye Nezaretinin** kapısından dışarı çıktığında soğuğu iliklerine kadar hissedince yıpranmış **kaputuna** sıkıca sarınıp, zemininde irili ufaklı gölcükler oluşmuş sokakta bata çıka ilerlemeye başladı.

Harbiye Nezareti: Osmanlı Devleti'nde savaş işlerine bakmakla görevli bakanlığın adı.
Kaput: Asker paltosu.

KARTAL PENÇESİ

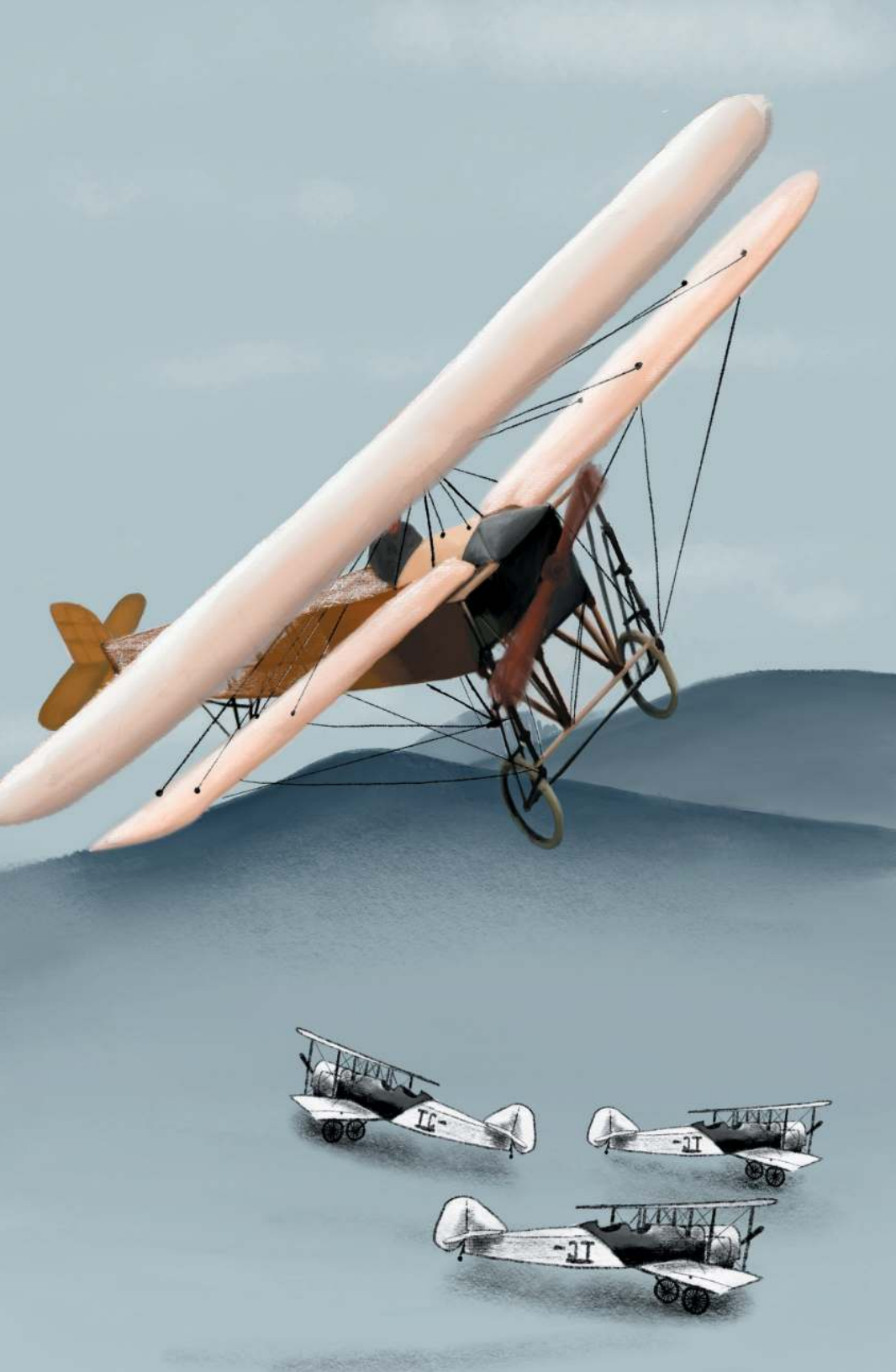
Birinci Dünya Savaşı sona erdiğinde savaştan yenik çıkan Osmanlı Devleti'nin elinde yüze yakın savaş uçağı vardı ve bunların altmış tanesi Yeşilköy'de bulunuyordu.

1919 yılı kasım ayının ilk günlerinde işgal kuvvetleri; hükûmetten Yeşilköy'deki tayyare istasyonun ve hangarlarının üç gün içinde boşaltılmasını istemiş, Yeşilköy'de bulunan kırk beş uçağı Maltepe'de alelacele kurulan portatif hangarlara taşıtmış ve bu özensiz taşıma sırasında da neredeyse uçakların her biri uçamayacak hâle gelmişti. Yeşilköy'de, İngilizlerin taşınmasına gerek görmediği on beş adet kırık dökük uçak kalmıştı.

Mondros Ateşkes Antlaşması'na uygun olarak Osmanlı Devleti ordusunu terhis etmiş, elindeki silah ve malzemeleri İtilaf Devletlerine vermişti. Donanmaya ait gemilerine ve savaş uçaklarına da el konulan Osmanlı Devleti, savunma gücünden tamamen yoksun bırakılmıştı.

Mustafa Kemal Paşa, Anadolu'da özgürlük ateşini yakınca İstanbul'daki vatanseverler Ankara'ya gitmek için işgal altında inleyen şehirden gizlice kaçmaya başladı.

Osmanlı Hava Kuvvetleriyle ilişkileri kesilince Kurtuluş Savaşı'na katılmak isteyen İstanbul'daki pilotlar ve makinistler de şehirden çıkmanın yollarını arıyordu. Bunlardan biri de Vecihi Bey idi.

KÜRSÜDEKİ KADIN

Asırlarca üç kıtada at oynatan, Pekin'den Viyana'ya kadar uzanan topraklarda yaşayan insanlara adaletle hükmeden Türkler; 13 Eylül 1683 Viyana bozgunundan beri geri çekiliyordu. 20. yüzyıla gelindiğinde de Osmanlı Devleti; alınan önlemlere rağmen kötü gidişatını durduramamış, çok büyük toprak ve nüfus kayıpları yaşamış, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra da elinde kalan topraklarının büyük bir bölümü işgale uğramıştı.

Yunan askerlerinin 15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'i işgali yurdun her tarafında duyulmuş, vatanseverler canevinden vurulmuştu. İstanbul'daki Türk Ocağı ve Karakol Cemiyeti üyeleri; İzmir'in işgalini ve Türklere yönelik soykırımı kınayıp protesto etmek için hemen harekete geçmiş ve bir miting düzenleyip halkı, 23 Mayıs günü Sultanahmet Meydanı'na davet etmişlerdi.

Bundan önce de yine İstanbul'un işgalini kınamak ve şehirde direnişi yaymak için çeşitli mitingler yapılmıştı.

Ruhu ayağa kalkan İstanbul'da tam bir ana baba günü yaşanıyordu. Ortasında kapkara bir bayrağın dalgalandığı Sultanahmet Meydanı hıncahınç dolmuş, bir milyonu aşkın nüfusa sahip şehirdeki insanların neredeyse beşte biri miting alanına koşmuştu. Kalabalığın arasında zorlukla dolaşan genç üniversite öğrencileri; meydanı dolduran askerler, subaylar, sa-

YALNIZ KAHRAMAN

İzmir’in işgalini tamamlayan Yunan ordusu 1920’nin haziran ayında Afyon ve Bursa istikametine doğru üç koldan harekete geçti. İlerleyişini sürdüren Yunanlılar 20 - 22 Haziran aralığında Akhisar başta olmak üzere Manisa, Uşak ile Balıkesir'in ilçelerini ve Karacabey'i işgal ettiler.

Yunanlıların İzmir’den Anadolu’ya doğru yürüyüşü sürerken onlara yardımcı olmak isteyen İngilizler de 25 Haziran 1920 tarihinde Mudanya önlerinde göründüler.

Sabahın erken saatleriydi. Yunan ilerleyişi yüzünden aylardır uykuları kaçan Mudanyalılar daha yenice güne başlıyorlardı. Mudanya önlerinde demirleyen İngilizlere ait üç savaş gemisi, üç torpido, Fransızlara ait bir **römorkörde** bulunan subaylar; çıkarma hazırlıklarını tamamladıktan sonra tepeden tırnağa silahlı İngiliz deniz piyadelerini Fransız römorkörünün çektiği **filikalara** bindirip karaya çıkardılar. Aynı saatlerde bir Fransız uçağı da evlerinden çıkıp işine gücüne giden halka gözdağı vermek için Mudanya semalarında uçmaya başladı.

İngiliz işgalinin haberini önceden alan ve Osman Gazi ile Orhan Gazi'nin kabirleri düşman çizmeleri altında ezilip yağmalanmasın diye Bursa’yı korumakla görevlendirilen

Römorkör: Yedeğinde özellikle deniz taşıtı götüren taşıt.
Filika: Cankurtaran sandalı.

ÇİĞİLTEPE

1922 yılında ağustos ayının son günleriydi. Başkomutan Mustafa Kemal Paşa, Genelkurmay Başkanı Fevzi Paşa ve Batı Cephesi Komutanı İsmet Paşa, birinci ordunun gözetleme yeri olan Kocatepe'ye geldiklerinde saatler gece üçü gösteriyordu. Karanlık gökyüzünü aydınlatan yarım ayın ve sürekli olarak yeryüzündekilere göz kırpan yıldızların titrek ışıkları altında toplanan komutanlar, tarihin önemli bir dönüm noktasında olduklarını gayet iyi biliyorlardı.

Tan yeri ağarırken Türk topçularının cehennem ateşi ortalığı yakıp yıkmaya başladı. Bulutlu ve rüzgârlı bir hava vardı. Top mermileri havada hışımla uçuyor, toprak sarsılıyor, kuru otlar hemen tutuşuyor ve tepeler cayır cayır yanıyordu. Düşmanın üzerine atılmak için tetikte bekleyen Türk piyadeleri de komutanlarının buyruğu ile süngü hücumuna kalktılar ve kısa bir sürede bütün cephelerde düşmanla temas sağladılar. Üzerlerine yağan kurşun ve şarapnel yağmuruna aldırmadan ilerleyişlerini sürdürdüler. Tınaztepe, Belentepe, Türkmentepe, Sivritepe ile Kırcaarslan Tepelerini düşmandan temizlediler.

Yıldırım savaşına girişen ve uzunluğu yirmi kilometreyi bulan Yunan cephesine var gücüyle yüklenerek orayı yarıp geçen Mehmetçik; düşman ile göğüs göğüse çarpışırken havada da kahraman Türk pilotları bir Yunan uçağını düşürdüler, üç tanesini de önlerine katıp kovaladılar ve cephe gerisine zorunlu iniş yaptırdılar.